

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2017/C 070/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2017/C 070/02

Sprawa C-189/15: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia/Cassa conguaglio per il settore elettrico i in. (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Obniżki podatku — Przedmiotowy zakres stosowania — Ulgi dotyczące kwot należnych z tytułu pokrycia kosztów ogólnych systemu energii elektrycznej — Artykuł 17 — Przedsiębiorstwa energochłonne — Ulgi przyznawane takim przedsiębiorstwom jedynie jeśli działają w sektorze wytwórczym — Dopuszczalność) 2

2017/C 070/03

Sprawa C-282/15: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Braunschweig – Niemcy) – Queisser Pharma GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland [Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ towarów — Artykuły 34 – 36 TFUE — Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym — Bezpieczeństwo żywności — Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 — Artykuł 6 — Zasada analizy ryzyka — Artykuł 7 — Zasada ostrożności — Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 — Ustawodawstwo państwa członkowskiego zakazujące produkcji i wprowadzania do obrotu suplementów diety zawierających aminokwasy — Sytuacja, w której przyznanie czasowego odstępstwa od tego zakazu należy do uprawnień dyskrejonalnych organu krajowego] 3

2017/C 070/04	Sprawa C-344/15: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Appeal Commissioners – Irlandia) – National Roads Authority/The Revenue Commissioners (Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi — Zarządzanie infrastrukturą drogową i udostępnianie jej w oparciu o pobór opłat z tytułu użytkowania dróg płatnych — Działalność prowadzona przez podmiot prawa publicznego w charakterze organu władzy publicznej — Obecność podmiotów prywatnych — Znaczące zakłócenia konkurencji — Występowanie aktualnie istniejącej albo potencjalnej konkurencji)	3
2017/C 070/05	Sprawa C-351/15 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 stycznia 2017 r. – Komisja Europejska/ Total SA, Elf Aquitaine SA (Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek metakrylanów — Grzywny — Solidarna odpowiedzialność spółek dominujących i spółki zależnej za naruszenie popełnione przez tę ostatnią — Zapłata grzywny przez spółkę zależną — Obniżenie kwoty grzywny nałożonej na spółkę zależną w wyniku wyroku Sądu Unii Europejskiej — Pisma służby rachunkowej Komisji Europejskiej wymagające od spółek dominujących zapłaty kwoty zwróconej przez nią spółce zależnej, powiększonej o odsetki za zwłokę — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akty podlegające zaskarżeniu — Skuteczna ochrona sądowa)	4
2017/C 070/06	Sprawa C-365/15: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf -Niemcy) – Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen/Hauptzollamt Bielefeld (Odesłanie prejudycjalne — Unia celna i Wspólna taryfa celna — Zwrot należności celnych przywozowych — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 (kodeks celny) — Artykuł 241 akapit pierwszy tiret pierwszy — Ciężący na państwie członkowskim obowiązek ustanowienia zapłaty odsetek za zwłokę również w braku dochodzenia roszczenia przed sądami krajowymi)	5
2017/C 070/07	Sprawa C-427/15: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky – Republika Czeska) – NEW WAVE CZ, a.s./ALLTOYS, spol. s r. o. (Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna — Dyrektywa 2004/48/WE — Postępowanie sądowe dotyczące naruszenia prawa własności intelektualnej — Prawo do informacji — Żądanie udzielenia informacji w ramach postępowania — Postępowanie związane z postępowaniem sądowym zakończonym stwierdzeniem naruszenia prawa własności intelektualnej)	5
2017/C 070/08	Sprawa C-460/15: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – Schaefer Kalk GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland [Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Plan monitorowania — Rozporządzenie (UE) nr 601/2012 — Artykuł 49 ust. 1 i pkt 10 załącznika IV — Obliczanie emisji z instalacji — Odejmwowanie ilości przenieszonego dwutlenku węgla (CO ₂) — Wyłączenie CO ₂ wykorzystywanego przy produkcji wytrąconego węgla wapnia — Ważność wyłączenia]	6
2017/C 070/09	Sprawa C-471/15: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret – Dania) – Sjelle Autogenbrug I/S/Skatteministeriet (Odesłanie prejudycjalne — Opodatkowanie — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Szczególna procedura opodatkowania marży — Pojęcie „towarów używanych” — Sprzedaż części wymontowanych z pojazdów samochodowych wycofanych z eksploatacji)	6
2017/C 070/10	Sprawa C-623/15 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. – Toshiba Corp./Komisja Europejska (Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków i klientów oraz ograniczeń produkcji — Pojęcie „jednostki gospodarczej” tworzonej przez dwie spółki — Pojęcie „decydującego wpływu” — Wspólna kontrola przez dwie spółki dominujące — Przeinaczenie dowodów)	7

2017/C 070/11	Sprawa C-37/16: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Minister Finansów/Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP (SAWP) (Odesłanie prejudycjalne — Opodatkowanie — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Transakcje podlegające opodatkowaniu — Pojęcie „odpłatnego świadczenia usług” — Uiszczanie opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi tytułem godziwej rekompensaty — Wyłączenie)	7
2017/C 070/12	Sprawa C-450/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 25 maja 2016 r. w sprawach połączonych T-422/15 i T-423/15, U-R LAB/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 11 sierpnia 2016 r. (faks z dnia 4 sierpnia) przez U-R LAB	8
2017/C 070/13	Sprawa C-627/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Portugalia) w dniu 5 grudnia 2016 r. – João Ventura Ramos/Fundo de Garantia Salarial	8
2017/C 070/14	Sprawa C-635/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 11 października 2016 r. w sprawie T-564/15, Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 grudnia 2016 r. przez Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV	9
2017/C 070/15	Sprawa C-641/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 12 grudnia 2016 r. – Tünkens France, Tünkens Maschinenbau GmbH/Expert France	10
2017/C 070/16	Sprawa C-645/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 15 grudnia 2016 r. – Conseils et mise en relations (CMR) SARL/Demeures terre et tradition SARL	10
2017/C 070/17	Sprawa C-647/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif de Lille (Francja) w dniu 15 grudnia 2016 r. – Adil Hassan/Préfet du Pas-de-Calais	11
2017/C 070/18	Sprawa C-668/16: Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec	11
2017/C 070/19	Sprawa C-682/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 30 grudnia 2016 r. — BEI ApS/Skatteministeriet	12

Sąd

2017/C 070/20	Sprawa T-258/08: Wyrok Sądu z dnia 24 stycznia 2017 r. – Rath/EUIPO – Portela & Ca. (Diacor) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Diacor — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy Diacol PORTUGAL — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009] — Dowody zredagowane w języku innym niż język postępowania — Zasada 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 (obecnie zasada 22 ust. 6 rozporządzenia nr 2868/95 ze zmianami) Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]}	15
2017/C 070/21	Sprawa T-768/14: Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2017 r. – ANKO/Komisja [Klauzula arbitrażowa — Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (2007-2013) — Projekt Pocemon — Koszty kwalifikowalne — Żądanie wzajemne — Zwrot wypłaconych kwot — Odsetki za zwłokę]	15

2017/C 070/22	Sprawa T-771/14: Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2017 r. – ANKO/Komisja [Klauzula arbitrażowa — Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach szóstego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (2002-2006) — Projekt Doc@Hand — Koszty kwalifikowalne — Żądanie wzajemne — Zwrot wypłaconych kwot — Odsetki za zwłokę]	16
2017/C 070/23	Sprawa T-325/15: Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2017 r. – Sun System Kereskedelmi és Szolgáltató/EUIPO – Hollandimpex Kereskedelmi és Szolgáltató (Choco Love) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Choco Love — Wcześniejsze, słowne i graficzny, unijne i krajowy, znaki towarowe CHOCOLATE, CSOKICSŐ i Chocolate Brown — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	17
2017/C 070/24	Sprawa T-719/15 P: Wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2017 r. – LP/Europol (Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Umowa na czas określony — Decyzja o nieprzedłużeniu — Dorozumiana decyzja odmowna — Decyzja oddalająca zażalenie — Obowiązek uzasadnienia — Obowiązek staranności)	17
2017/C 070/25	Sprawa T-727/15: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2016 r. – Justice & Environment/Komisja [Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące postępowania wszczętego przez Komisję w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przez Republikę Czeską — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, dochodzenia czy audytu — Ogólne domniemanie — Nadrzędny interes publiczny — Konwencja z Aarhus — Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności]	18
2017/C 070/26	Sprawa T-749/15: Wyrok Sądu z dnia 24 stycznia 2017 r. – Nausicaa Anadyomène i Banque d'escompte/EBC (Odpowiedzialność pozaumowna — Polityka gospodarcza i pieniężna — EBC — Krajowe banki centralne — Restrukturyzacja greckiego długu publicznego — Program zakupu papierów wartościowych — Umowa w sprawie wymiany papierów wartościowych wyłącznie na rzecz banków centralnych Eurosystemu — Udział sektora prywatnego — Klauzule wspólnego działania — Wsparcie jakości kredytowej w formie programu odkupu w celu podniesienia jakości papierów wartościowych jako gwarancji — Wierzyciele prywatni — Banki komercyjne — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Uzasadnione oczekiwania — Równość traktowania)	19
2017/C 070/27	Sprawa T-96/16: Wyrok Sądu z dnia 24 stycznia 2017 r. – Solenis Technologies/EUIPO (STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS.) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS. — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	19
2017/C 070/28	Sprawa T-187/16: Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2017 r. – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik/EUIPO – Viña y Bodega Botalcura (LITU) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego LITU — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	20
2017/C 070/29	Sprawa T-242/15: Postanowienie Sądu z dnia 12 stycznia 2017 r. – ACDA i in./Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Przedłużenie czasu obowiązywania koncesji — Plan poprawy sieci autostrad we Francji — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Stowarzyszenie — Brak indywidualnego oddziaływania — Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych — Niedopuszczalność)	21

2017/C 070/30	Sprawa T-435/16: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2016 r. – MS/Komisja	21
2017/C 070/31	Sprawa T-664/16: Skarga wniesiona w dniu 14 września 2014 r. – PJ/EUIPO Erdmann & Rossi (Erdmann & Rossi)	22
2017/C 070/32	Sprawa T-919/16: Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2016 r. – Collins/Parliament	23
2017/C 070/33	Sprawa T-9/17: Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2017 r. – RI/Rada	24
2017/C 070/34	Sprawa T-17/17: Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2017 r. – Constantinescu/Parlament	24
2017/C 070/35	Sprawa T-18/17: Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2017 r. – Republika Czeska/Komisja	25
2017/C 070/36	Sprawa T-19/17: Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2017 r. – Fastweb/Komisja	26
2017/C 070/37	Sprawa T-26/17: Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2017 r. – Jalkh/Parlament	28
2017/C 070/38	Sprawa T-27/17: Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2017 r. – Jalkh/Parlament	29
2017/C 070/39	Sprawa T-35/17: Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2017 r. – Weber-Stephen Products/EUIPO (iGrill)	30
2017/C 070/40	Sprawa T-36/17: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2017 r. – Forest Pharma/EUIPO – Ipsen Pharma (COLINEB)	31
2017/C 070/41	Sprawa T-557/16: Postanowienie Sądu z dnia 12 stycznia 2017 r. – Belis/Komisja	31

Sprostowania

2017/C 070/42	Sprostowanie komunikatu opublikowanego w Dzienniku Urzędowym w sprawie C-561/16 (Dz.U. C 22 z 23.1.2017)	32
---------------	--	----

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2017/C 070/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 63 z 27.2.2017

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 53 z 20.2.2017

Dz.U. C 46 z 13.2.2017

Dz.U. C 38 z 6.2.2017

Dz.U. C 30 z 30.1.2017

Dz.U. C 22 z 23.1.2017

Dz.U. C 14 z 16.1.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia/Cassa conguaglio per il settore elettrico i in.

(Sprawa C-189/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Obniżki podatku — Przedmiotowy zakres stosowania — Ulgi dotyczące kwot należnych z tytułu pokrycia kosztów ogólnych systemu energii elektrycznej — Artykuł 17 — Przedsiębiorstwa energochłonne — Ulgi przyznawane takim przedsiębiorstwom jedynie jeśli działają w sektorze wytwórczym — Dopuszczalność)

(2017/C 070/02)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia*Strona pozwana:* Cassa conguaglio per il settore elettrico, Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità per l'energia elettrica e il gas*Przy udziale:* 2M SpA**Sentencja**

Artykuł 17 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że pojęciem „obniżek podatku” są objęte ulgi przyznane w prawie krajowym przedsiębiorstwom energochłonnym takim jak opisane w tym przepisie, w odniesieniu do kwot takich jak będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, należnych z tytułu pokrycia kosztów ogólnych systemu energii elektrycznej, z zastrzeżeniem kontroli przez sąd odsyłający okoliczności faktycznych i przepisów prawa krajowego, na których opiera się ta odpowiedź Trybunału.

Artykuł 17 ust. 1 dyrektywy 2003/96 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nie stoi na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym obniżki podatków od zużycia energii elektrycznej jedynie na rzecz tych przedsiębiorstw energochłonnych w rozumieniu tego przepisu, które działają w sektorze wytwórczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 13.7.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Braunschweig – Niemcy) – Queisser Pharma GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-282/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ towarów — Artykuły 34 – 36 TFUE — Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym — Bezpieczeństwo żywności — Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 — Artykuł 6 — Zasada analizy ryzyka — Artykuł 7 — Zasada ostrożności — Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 — Ustawodawstwo państwa członkowskiego zakazujące produkcji i wprowadzania do obrotu suplementów diety zawierających aminokwasy — Sytuacja, w której przyznanie czasowego odstępstwa od tego zakazu należy do uprawnień dyskrejonalnych organu krajowego]

(2017/C 070/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Braunschweig

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

Artykuły 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego takim jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, które zakazują produkcji, przetwarzania lub wprowadzania do obrotu jakiegokolwiek suplementu diety zawierającego aminokwasy, chyba że organ krajowy dysponujący w tym względzie zakresem uznania przyznał odstępstwo, jeżeli te przepisy prawa krajowego są oparte na analizie ryzyka, która dotyczy jedynie niektórych aminokwasów, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego. W każdym razie art. 6 i 7 wskazanego rozporządzenia należy interpretować jako stojące na przeszkodzie takim przepisom prawa krajowego, jeżeli te przepisy prawa krajowego stanowią, że odstępstwo od przewidzianego w nich zakazu może zostać przyznane jedynie na czas określony, nawet w sytuacji gdy wykazano, że substancja jest bezpieczna.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Appeal Commissioners – Irlandia) – National Roads Authority/The Revenue Commissioners

(Sprawa C-344/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi — Zarządzanie infrastrukturą drogową i udostępnianie jej w oparciu o pobór opłat z tytułu użytkowania dróg płatnych — Działalność prowadzona przez podmiot prawa publicznego w charakterze organu władzy publicznej — Obecność podmiotów prywatnych — Znaczące zakłócenia konkurencji — Występowanie aktualnie istniejącej albo potencjalnej konkurencji)

(2017/C 070/04)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Appeal Commissioners

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: National Roads Authority

Strona pozwana: The Revenue Commissioners

Sentencja

Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak stanowiąca przedmiot postępowania głównego, podmiotu prawa publicznego – prowadzącego działalność polegającą na umożliwieniu korzystania z drogi w oparciu o pobór opłaty z tytułu jej użytkowania – nie należy uznawać za podmiot stanowiący konkurencję dla podmiotów prywatnych, które pobierają opłaty drogowe z tytułu użytkowania innych dróg płatnych na podstawie umowy zawartej z owym podmiotem prawa publicznego zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 stycznia 2017 r. – Komisja Europejska/Total SA, Elf Aquitaine SA

(Sprawa C-351/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek metakrylanów — Grzywny — Solidarna odpowiedzialność spółek dominujących i spółki zależnej za naruszenie popełnione przez tę ostatnią — Zapłata grzywny przez spółkę zależną — Obniżenie kwoty grzywny nałożonej na spółkę zależną w wyniku wyroku Sądu Unii Europejskiej — Pisma służby rachunkowej Komisji Europejskiej wymagające od spółek dominujących zapłaty kwoty zwróconej przez nią spółce zależnej, powiększonej o odsetki za zwłokę — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akty podlegające zaskarżeniu — Skuteczna ochrona sądowa)

(2017/C 070/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: – Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i F. Dintilhac, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Total SA, Elf Aquitaine SA (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i E. Lagathu, adwokaci)

Interwenient popierający żądania strony wnoszącej odwołanie: Urząd Nadzoru EFTA (przedstawiciel: C. Perrin, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Total SA i Elf Aquitaine SA.
- 3) Urząd Nadzoru EFTA pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf -Niemcy) – Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen/Hauptzollamt Bielefeld

(Sprawa C-365/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Unia celna i Wspólna taryfa celna — Zwrot należności celnych przywozowych — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 (kodeks celny) — Artykuł 241 akapit pierwszy tiret pierwszy — Ciężący na państwie członkowskim obowiązek ustanowienia zapłaty odsetek za zwłokę również w braku dochodzenia roszczenia przed sądami krajowymi)

(2017/C 070/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen

Strona pozwana: Hauptzollamt Bielefeld

Sentencja

Wówczas gdy należności celne przywozowe, włącznie z clam antydumpingowymi, podlegają zwrotowi z tego względu, że zostały one pobrane z naruszeniem prawa Unii – co winno zostać zweryfikowane przez sąd krajowy – państwa członkowskie są na podstawie prawa Unii zobowiązane względem podmiotów mających prawo do zwrotu do zapłaty związanych z tym zwrotem odsetek, liczonych od dnia zapłaty przez owe podmioty należności celnych podlegających zwrotowi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 5.10.2015.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky – Republika Czeska) – NEW WAVE CZ, a.s./ALLTOYS, spol. s r. o.

(Sprawa C-427/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna — Dyrektywa 2004/48/WE — Postępowanie sądowe dotyczące naruszenia prawa własności intelektualnej — Prawo do informacji — Żądanie udzielenia informacji w ramach postępowania — Postępowanie związane z postępowaniem sądowym zakończonym stwierdzeniem naruszenia prawa własności intelektualnej)

(2017/C 070/07)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NEW WAVE CZ, a.s.

Strona pozwana: ALLTOYS, spol. s r. o.

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że stosuje się on do sytuacji – takiej jak rozpatrywana w sprawie głównej – w której po prawomocnym zakończeniu postępowania sądowego skutkującego stwierdzeniem naruszenia prawa własności intelektualnej powód żąda w odrębnym postępowaniu przekazania informacji o pochodzeniu i sieciach dystrybucji towarów lub usług naruszających to prawo.

(¹) Dz.U. C 371 z 9.11.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – Schaefer Kalk GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-460/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Plan monitorowania — Rozporządzenie (UE) nr 601/2012 — Artykuł 49 ust. 1 i pkt 10 załącznika IV — Obliczanie emisji z instalacji — Odejmuwanie ilości przenoszonego dwutlenku węgla (CO₂) — Wyłączenie CO₂ wykorzystywanego przy produkcji wytrąconego węgla wapnia — Ważność wyłączenia]

(2017/C 070/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Schaefer Kalk GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

Przepisy art. 49 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i pkt 10. B załącznika IV do tego rozporządzenia, w zakresie, w jakim systemowo włączają one do emisji z instalacji do kalcynacji wapnia dwutlenek węgla (CO₂) przenoszony do innej instalacji dla potrzeb produkcji wytrąconego węgla wapnia, bez względu na to, czy ów dwutlenek węgla zostaje uwolniony do atmosfery, czy też nie, są nieważne.

(¹) Dz.U. C 389 z 23.11.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret – Dania) – Sjelle Autogenbrug I/S/Skatteministeriet

(Sprawa C-471/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Opodatkowanie — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Szczególna procedura opodatkowania marży — Pojęcie „towarów używanych” — Sprzedaż części wymontowanych z pojazdów samochodowych wycofanych z eksploatacji)

(2017/C 070/09)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sjelle Autogenbrug I/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Sentencja

Artykuł 311 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że części używane pochodzące z pojazdu samochodowego wycofanego z eksploatacji, nabytego przez przedsiębiorstwo zajmujące się recyklingiem samochodowym od osoby fizycznej i przeznaczone do odsprzedaży jako części zamienne stanowią „towary używane” w rozumieniu tego przepisu, w związku z czym dostawy tego rodzaju części dokonane przez podatnika-pośrednika są objęte zakresem zastosowania procedury marży.

⁽¹⁾ Dz.U. C 363 z 3.11.2015.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. – Toshiba Corp./Komisja Europejska
(Sprawa C-623/15 P) ⁽¹⁾**

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków i klientów oraz ograniczeń produkcji — Pojęcie „jednostki gospodarczej” tworzonej przez dwie spółki — Pojęcie „decydującego wpływu” — Wspólna kontrola przez dwie spółki dominujące — Przeinaczenie dowodów)

(2017/C 070/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Toshiba Corp. (przedstawiciele: J.F. MacLennan, Solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, J. Jourdan, avocat, A. Kadri, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan i V. Bottka, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Toshiba Corp. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Minister Finansów/ Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP
(SAWP)**

(Sprawa C-37/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Opodatkowanie — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Transakcje podlegające opodatkowaniu — Pojęcie „odpłatnego świadczenia usług” — Uiszczanie opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi tytułem godziwej rekompensaty — Wyłączenie)

(2017/C 070/11)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP (SAWP)

przy udziale: Prokuratury Generalnej, Stowarzyszenia Zbiorowego Zarządzania Prawami Autorskimi Twórców Dzieł Naukowych i Technicznych Kopipol, Stowarzyszenia Autorów i Wydawców Copyright Polska

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienioną dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że podmioty praw do zwielokrotniania nie świadczą usług w rozumieniu tej dyrektywy na rzecz producentów i importerów czystych nośników oraz urzędzeń do utrwalania i zwielokrotniania, od których organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi pobierają na rzecz tych podmiotów, ale we własnym imieniu, opłaty od sprzedaży tych urzędzeń i nośników.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 25.4.2016.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 25 maja 2016 r. w sprawach połączonych T-422/15 i T-423/15, U-R LAB/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 11 sierpnia 2016 r. (faks z dnia 4 sierpnia) przez U-R LAB

(Sprawa C-450/16 P)

(2017/C 070/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: U-R LAB (przedstawiciel: adwokat A. Rudoni)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2016 r. Trybunał (dziesiąta izba) odwołanie w części odrzucił, a w części oddalił.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Portugalia) w dniu 5 grudnia 2016 r. – João Ventura Ramos/Fundo de Garantia Salarial

(Sprawa C-627/16)

(2017/C 070/13)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: João Ventura Ramos

Strona pozwana: Fundo de Garantia Salarial

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy termin zawity znajdujący zastosowanie do złożenia w instytucji gwarancyjnej wniosku o zaspokojenie niespełnionych roszczeń pracowniczych jest bardziej korzystny dla pracowników najemnych w rozumieniu art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE⁽¹⁾ z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, jeżeli zaspokojenie takich roszczeń pracowniczych gwarantuje się tylko wówczas, gdy wniosek o wypłatę świadczeń pracowniczych zostanie złożony w instytucji gwarancyjnej w terminie roku liczonym od dnia następującego po dniu, w którym została rozwiązana umowa o pracę, czy też jeżeli termin ten jest liczony od dnia, w którym wszczęte zostało postępowanie upadłościowe, z zastrzeżeniem, że instytucja gwarancyjna gwarantuje wypłatę tych świadczeń pracowniczych, które stały się należne w okresie sześciu miesięcy poprzedzających wszczęcie tego postępowania?
- 2) Gdyby pracownik nie dochował terminu z powodów, za które nie ponosi odpowiedzialności, czy przepisy prawne państw członkowskich powinny na podstawie art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. przewidywać dodatkowy termin do złożenia wniosku w instytucji gwarancyjnej, jeżeli pracownik dowiedzie, że nie jest odpowiedzialny za niedochowanie terminu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 283, s. 36

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 11 października 2016 r. w sprawie T-564/15, Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 grudnia 2016 r. przez Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV

(Sprawa C-635/16 P)

(2017/C 070/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (przedstawiciel: Y. de Vries, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 11 października 2016 r. w sprawie T-564/15;
- przekazanie sprawy do Sądu celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył prawo stwierdzając, że skarga jest niedopuszczalna, ponieważ jest ona skierowana przeciwko Komisji, która nie jest autorem zaskarżonego aktu;

Sąd naruszył prawo stwierdzając, że skarga była niedopuszczalna, ponieważ zaskarżony akt ma jedynie charakter tymczasowy, a zatem nie jest ostatecznym aktem;

Sąd naruszył prawo oddalając żądanie Spliethoff's, aby potraktować jego skargę o stwierdzenie nieważności, jak gdyby była ona skierowana przeciwko decyzji z dnia 31 lipca ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji C(2015) 5274 final, w której – w wyniku zaproszenia do składania wniosków ogłoszonego w dniu 11 września 2014 r. w oparciu o wieloletni program prac – ustalony został wykaz wniosków wybranych do uzyskania pomocy finansowej UE dotyczącej instrumentu „Łącząc Europę” (CEF) – sektor transportu

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 12 grudnia 2016 r. – Tünkers France, Tünkers Maschinenbau GmbH/Expert France**

(Sprawa C-641/16)

(2017/C 070/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tünkers France, Tünkers Maschinenbau GmbH

Strona przeciwna: Expert France

Pytania prejudycjalne

Czy art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wyłącznie do jurysdykcji sądu, który wszczął postępowanie upadłościowe, należy rozpoznanie powództwa odszkodowawczego, w którym zarzuca się podmiotowi – przejmującemu w ramach tego postępowania dziedzinę działalności dłużnika – błędne przedstawienie się jako wyłączny dystrybutor produktów wytworzonych przez dłużnika?

⁽¹⁾ Dz.U. L 160, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19. t. 1, s. 191.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 15 grudnia 2016 r. – Conseils et mise en relations (CMR) SARL/Demeures terre et tradition SARL**

(Sprawa C-645/16)

(2017/C 070/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Conseils et mise en relations (CMR) SARL

Strona przeciwna: Demeures terre et tradition SARL

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 17 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek ⁽¹⁾ znajduje zastosowanie, w sytuacji gdy rozwiązanie umowy przedstawicielstwa handlowego następuje w uzgodnionym w tejże umowie okresie próbnym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 382, s. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif de Lille (Francja) w dniu 15 grudnia 2016 r. – Adil Hassan/Préfet du Pas-de-Calais

(Sprawa C-647/16)

(2017/C 070/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Lille

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adil Hassan

Strona pozwana: Préfet du Pas-de-Calais

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. ⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie temu, aby właściwe organy państwa członkowskiego występującego do innego państwa członkowskiego, uznawanego przez występujące państwo za państwo właściwe na podstawie kryteriów określonych w rozporządzeniu, z wnioskiem o przejęcie lub wtórne przejęcie obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który wystąpił z wnioskiem o przyznanie mu ochrony międzynarodowej, w przedmiocie którego nie wydano jeszcze ostatecznego rozstrzygnięcia lub innej osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. c) lub d) rozporządzenia wydało decyzję o przekazaniu oraz doręczyło ją zainteresowanemu przed zaakceptowaniem wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie przez państwo, do którego wniosek jest kierowany?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180, s. 31).

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-668/16)

(2017/C 070/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, A. C. Becker, D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o następujące orzeczenie:

Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy 2006/40/WE⁽¹⁾ (dyrektywy w sprawie systemów klimatyzacji) i dyrektywy 2007/46/WE⁽²⁾ (dyrektywy ramowej) przez to, że:

- nie przyjęła środków niezbędnych do przywrócenia zgodności pojazdów typów 246, 176 i 117 z ich typami homologowanymi (art. 12 i 30 dyrektywy ramowej);
- nie przyjęła środków niezbędnych do wprowadzenia w życie sankcji (art. 46 w związku z art. 5 i 18 dyrektywy ramowej) oraz
- uwzględniła w dniu 17 maja 2013 r. wniosek złożony przez Daimler AG o rozszerzenie istniejącego typu pojazdu 245G o pojazdy, dla których wcześniej udzielono homologacji typu, do której mają zastosowanie nowe wymogi dyrektywy w sprawie systemów klimatyzacji, obchodząc w ten sposób tę dyrektywę.

Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 12 dyrektywy ramowej i załącznikiem X do niej państwa członkowskie są zobowiązane w razie niezachowania zgodności produkcji do przyjęcia środków niezbędnych dla zagwarantowania, by produkowane pojazdy odpowiadały homologowanemu typowi. Również na podstawie art. 30 dyrektywy ramowej w wypadku niezgodności nowych pojazdów z typem homologowanym należy przyjąć środki niezbędne do przywrócenia zgodności. Produkcja i gotowe nowe pojazdy określonych typów pojazdów firmy Daimler AG są niezgodne z typami homologowanymi w zakresie zastosowania określonego środka chłodzącego. Władze niemieckie z naruszeniem art. 12 i 30 dyrektywy ramowej nie przyjęły działań niezbędnych do przywrócenia zgodności.

Ponadto władze niemieckie naruszyły art. 46 dyrektywy ramowej przez to, że nie zastosowały sankcji za popełnione przez Daimler AG naruszenia art. 5 ust. 1 i art. 18 dyrektywy ramowej.

W końcu władze niemieckie dopuściły się obejścia dyrektywy w sprawie systemów klimatyzacji poprzez rozszerzenie w niedopuszczalny sposób starszego typu pojazdów o wyżej wymienione typy pojazdów.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotycząca emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 70/156/EWG (Dz.U. L 161, s. 12).

⁽²⁾ Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania)
w dniu 30 grudnia 2016 r. — BEI ApS/Skatteministeriet**

(Sprawa C-682/16)

(2017/C 070/19)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BEI ApS

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/49/WE⁽¹⁾ w związku z jej art. 1 ust. 4 należy interpretować w ten sposób, że objęta zakresem zastosowania art. 3 tej dyrektywy spółka będąca rezydentem państwa członkowskiego, która w okolicznościach takich jak okoliczności rozpatrywanej sprawy otrzymuje odsetki od spółki zależnej z innego państwa członkowskiego, jest „właścicielem” tych odsetek w rozumieniu tej dyrektywy?
 - 1.1. Czy pojęcie „właściciel [odsetek]” użyte w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/49/WE w związku z jej art. 1 ust. 4 należy interpretować zgodnie z odpowiadającym mu pojęciem użytym w art. 11 modelowej konwencji podatkowej OECD z 1977 r.?
 - 1.2. Jeśli na pytanie 1.1. należy odpowiedzieć twierdząco, czy pojęcie to należy zatem interpretować jedynie z uwzględnieniem komentarzy do tego art. 11 modelowej konwencji podatkowej z 1977 r. (pkt 8), czy też przy dokonywaniu tej wykładni tej można zastosować późniejsze komentarze, m.in. te dokonane w dodatkach z 2003 r. w przedmiocie „spółek pośredniczących” (pkt 8.1, obecnie pkt 10.1), czy też te dokonane w dodatkach z 2014 r. w przedmiocie „obowiązków umownych i wynikających z przepisów prawnych” (pkt 10.2)?
 - 1.3. Jeśli komentarze z 2003 r. mogą zostać zastosowane przy dokonywaniu tej wykładni, czy warunkiem uznania spółki za niebędącą „właścicielem [odsetek]” w rozumieniu dyrektywy 2003/49/WE jest stwierdzenie rzeczywistego przepływu środków do podmiotu uznanego w państwie, w którym spółka dokonująca wypłaty odsetek jest rezydentem, za „właściciela” rozpatrywanych odsetek, a jeśli tak – czy dalszym warunkiem tego uznania jest stwierdzenie, że ten rzeczywisty przepływ miał miejsce w ścisłym związku czasowym z wypłatą odsetek czy też miał postać wypłaty odsetek?
 - 1.3.1. Jakie znaczenie ma w tym względzie to, czy pożyczka została udzielona za pomocą kapitału akcyjnego, czy rozpatrywane odsetki są dopisywane do kapitału („rolled up”), czy spółka otrzymująca odsetki została opodatkowana w ich zakresie państwie, w którym spółka dokonująca wypłaty odsetek jest rezydentem, czy spółka otrzymująca odsetki przekazała je następnie w obrębie grupy do będącej rezydentem w tym samym państwie członkowskim spółki dominującej mającej na celu optymalizację wyników pod względem podatkowym zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, czy rozpatrywane odsetki zostały następnie przekształcone w kapitał spółki udzielającej pożyczki oraz czy odbiorca odsetek ma umowny lub wynikający z przepisów prawa obowiązek przekazania ich innemu podmiotowi?
 - 1.4. Jakie znaczenie dla rozpatrzenia kwestii, czy spółkę otrzymującą odsetki można uznać za ich „właściciela” w rozumieniu dyrektywy ma to, że sąd odsyłający po dokonaniu oceny okoliczności faktycznych stwierdzi, iż spółka otrzymująca odsetki – pomimo tego, że nie jest ani umownie, ani na podstawie przepisów prawa zobowiązana do dalszego przekazania otrzymanych odsetek innemu podmiotowi – nie ma „pełnego” prawa do „korzystania i pobierania korzyści” z odsetek o którym mowa w sporządzonych w 2014 r. komentarzach do modelowej konwencji podatkowej z 1977?
2. Czy powołanie się przez państwo członkowskie na art. 5 ust. 1 dyrektywy o stosowaniu w przypadku zwalczania nadużyć przepisów krajowych czy też na art. 5 ust. 2 wiąże się z przyjęciem założenia, że to państwo członkowskie przyjęło szczególny przepis wykonawczy do art. 5 dyrektywy czy też że w tym prawie krajowym ustanowione zostały powszechnie obowiązujące przepisy czy też zasady dotyczące nadużyć i oszustw podatkowych oraz uchylania się od opodatkowania, które mogą być interpretowane zgodnie z tym art. 5?
 - 2.1. Jeśli na pytanie 2 należy odpowiedzieć twierdząco, czy § 2 ust. 2 lit. d) duńskiej ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, zgodnie z którym ograniczony obowiązek podatkowy w zakresie dochodu z odsetek nie obejmuje „odsetek zwolnionych z opodatkowania z tytułu dyrektywy 2003/49/WE w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich”, można uznać za taki szczególny krajowy przepis, o którym mowa w art. 5 dyrektywy?

3. Czy postanowienie zawarte w podpisanej przez dwa państwa członkowskie umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania sporządzonej zgodnie z modelową konwencją OECD, zgodnie z którą opodatkowanie odsetek jest uzależnione od tego, czy spółkę otrzymującą odsetki można uznać za ich właściciela, stanowi oparty na umowie przepis niezbędny do zapobiegania nadużyciom finansowym, o którym mowa w art. 5 dyrektywy?
4. Czy państwo członkowskie, które nie chce uznać tego, że spółka z innego państwa członkowskiego jest właścicielem odsetek, i podnosi, że ta spółka z innego państwa członkowskiego jest sztucznie stworzoną spółką pośredniczącą, jest zgodnie z dyrektywą 2003/49/WE czy też art. 10 WE zobowiązane do udzielenia informacji, kogo w tej sytuacji państwo to uznaje za właściciela [odsetek]?

(¹) Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich (dyrektywa o odsetkach i należnościach licencyjnych) (Dz.U. L 157, s. 49, polskie wydanie specjalne: rozdział 9 tom 1 s. 380-385).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 24 stycznia 2017 r. – Rath/EUIPO – Portela & Ca. (Diacor)

(Sprawa T-258/08) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Diacor — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy Diacol PORTUGAL — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009] — Dowody zredagowane w języku innym niż język postępowania — Zasada 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 (obecnie zasada 22 ust. 6 rozporządzenia nr 2868/95 ze zmianami) Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]}

(2017/C 070/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Matthias Rath (Kapsztad, Południowa Afryka) (przedstawiciele: adwokaci U. Vogt, C. Kleiner i S. Ziegler)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: J. Crespo Carillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Portela & Ca., SA (São Mamede do Coronado, Portugalia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 kwietnia 2008 r. (sprawa R 1630/2006-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Portela & Ca. a M. Rathem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Matthias Rath zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 8.2.2008.

Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2017 r. – ANKO/Komisja

(Sprawa T-768/14) ⁽¹⁾

[Klauzula arbitrażowa — Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (2007-2013) — Projekt Pocemon — Koszty kwalifikowalne — Żądanie wzajemne — Zwrot wypłaconych kwot — Odsetki za zwłokę]

(2017/C 070/21)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i P. Arenas, pełnomocnicy, wspierani przez adwokat O. Lytrę)

Przedmiot

Po pierwsze, przedstawione na podstawie art. 272 TFUE żądanie stwierdzenia bezzasadności żądania Komisji dotyczącego zwrotu kwoty wypłaconej skarżącej z tytułu wykonania umowy nr 216088 w przedmiocie finansowania projektu o nazwie „Platforma monitorowania i diagnostyki chorób autoimmunologicznych”, zawartej w ramach siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (2007-2013), a po drugie, żądanie wzajemne dotyczące nakazania skarżącej zwrotu kwoty nienależnie wypłaconej w wykonaniu tej umowy.

Sentencja

- 1) Skarga wniesiona przez ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias zostaje oddalona.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias zostaje zobowiązana do zapłaty na rzecz Komisji Europejskiej kwoty 377 733,93 EUR wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 3,75 % od dnia 3 maja 2014 r. do dnia pełnej zapłaty wskazanej kwoty.
- 3) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 23.2.2015.

Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2017 r. – ANKO/Komisja

(Sprawa T-771/14) ⁽¹⁾

[Klauzula arbitrażowa — Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach szóstego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (2002-2006) — Projekt Doc@Hand — Koszty kwalifikowalne — Żądanie wzajemne — Zwrot wypłaconych kwot — Odsetki za zwłokę]

(2017/C 070/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci V. Christianos i S. Paliou)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i P. Arenas, pełnomocnicy, wspierani przez adwokat O. Lytrę)

Przedmiot

Po pierwsze, przedstawione na podstawie art. 272 TFUE żądanie stwierdzenia bezzasadności żądania Komisji dotyczącego zwrotu kwoty wypłaconej skarżącej z tytułu wykonania umowy nr 508015 w przedmiocie finansowania projektu o nazwie „Udostępnianie wiedzy i udzielanie wsparcia przy podejmowaniu decyzji przez przedstawicieli zawodów służby zdrowia”, zawartej w ramach szóstego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (2002-2006), a po drugie, żądanie wzajemne, dotyczące nakazania skarżącej zwrotu kwoty nienależnie wypłaconej w wykonaniu tej umowy.

Sentencja

- 1) Skarga wniesiona przez ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias zostaje oddalona.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias zostaje zobowiązana do zapłaty na rzecz Komisji Europejskiej kwoty 296 149,77 EUR wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 3,75 % od dnia 3 maja 2014 r. do dnia pełnej zapłaty wskazanej kwoty.

3) ANKO AE Antiprospeion, Emporiou kai Viomichanias zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 23.2.2015.

**Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2017 r. – Sun System Kereskedelmi és Szolgáltató/EUIPO –
Hollandimpex Kereskedelmi és Szolgáltató (Choco Love)**

(Sprawa T-325/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Choco Love — Wcześniejsze, słowne i graficzny, unijne i krajowy, znaki towarowe CHOCOLATE, CSOKICSŐ i Chocolate Brown — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 070/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sun System Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Budapeszt, Węgry (przedstawiciel: adwokat Á. László)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: I. Moisescu i A. Schifko, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Hollandimpex Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Budapeszt)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 marca 2015 r. (sprawa R 1369/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Sun System Kereskedelmi és Szolgáltató a Hollandimpex Kereskedelmi és Szolgáltató.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Sun System Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2017 r. – LP/Europol

(Sprawa T-719/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Umowa na czas określony — Decyzja o nieprzedłużeniu — Dorozumiana decyzja odmowna — Decyzja oddalająca zażalenie — Obowiązek uzasadnienia — Obowiązek staranności)

(2017/C 070/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: LP (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Druga strona postępowania: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i C. Falmagne, pełnomocnicy, wspomagani przez adwokatów D. Waelbroecka i A. Duron)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej [poufne] ⁽²⁾.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) LP pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Europejski Urząd Policji (Europol) w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 15.2.2016.

⁽²⁾ Ukryte poufne dane.

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2016 r. – Justice & Environment/Komisja

(Sprawa T-727/15) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące postępowania wszczętego przez Komisję w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przez Republikę Czeską — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, dochodzenia czy audytu — Ogólne domniemanie — Nadrzędny interes publiczny — Konwencja z Aarhus — Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności]

(2017/C 070/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Association Justice & Environment, z.s. (Brno, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat S. Podkalská)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin, F. Clotuche-Duvieusart i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, pierwotnej decyzji Komisji z dnia 19 sierpnia 2015 r. oraz decyzji Komisji z dnia 15 października 2015 r. wydanej w następstwie złożenia ponownego wniosku, odmawiającej udzielenia dostępu do niektórych dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania w sprawie naruszenia 2008/2186 toczącego się przeciwko Republice Czeskiej, dotyczących zastosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz.U. 2008, L 152, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Association Justice & Environment, z.s., zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 15.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 24 stycznia 2017 r. – Nausicaa Anadyomène i Banque d’escompte/EBC(Sprawa T-749/15) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna — Polityka gospodarcza i pieniężna — EBC — Krajowe banki centralne — Restrukturyzacja greckiego długu publicznego — Program zakupu papierów wartościowych — Umowa w sprawie wymiany papierów wartościowych wyłącznie na rzecz banków centralnych Eurosystemu — Udział sektora prywatnego — Klauzule wspólnego działania — Wsparcie jakości kredytowej w formie programu odkupu w celu podniesienia jakości papierów wartościowych jako gwarancji — Wierzyciele prywatni — Banki komercyjne — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Uzasadnione oczekiwania — Równość traktowania)

(2017/C 070/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nausicaa Anadyomène SAS (Paryż, Francja) i Banque d’escompte (Paryż) (przedstawiciele: S. Rodrigues i A. Tymen, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: O. Heinz, G. Varhelyi oraz F. von Lindeiner, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata, H.G. Kamanna)

Przedmiot

Żądnie wniesione na podstawie art. 268 TFUE o zasądzenie odszkodowania za szkodę jaką miałyby ponieść skarżące w szczególności w wyniku przyjęcia decyzji EBC 2012/153/UE z dnia 5 marca 2012 r. w sprawie kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką w kontekście oferty Republiki Greckiej dotyczącej wymiany instrumentów dłużnych (EBC/2012/3) (Dz.U. 2012, L 77, s. 19), a także innych środków EBC związanych z restrukturyzacją greckiego długu publicznego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nausicaa Anadyomène SAS i Banque d’escompte zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 24 stycznia 2017 r. – Solenis Technologies/EUIPO (STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS.)(Sprawa T-96/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS. — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 070/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Solenis Technologies LP (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Sanz Cerralbo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Fischer i A. Kusturovic, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 grudnia 2015 r. (sprawa R 613/2015-2), dotyczącą zgłoszenia do rejestracji słownego znaku towarowego STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS. jako znaku towarowego Unii Europejskiej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Solenis Technologies LP pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 2.5.2016.

**Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2017 r. – Anton Riemerschmid Weinbrenneri und Likörfabrik/
EUIPO – Viña y Bodega Botalcura (LITU)**

(Sprawa T-187/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego LITU — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 070/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Anton Riemerschmid Weinbrenneri und Likörfabrik GmbH & Co. KG (Erding, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Koch Moreno)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Ivanauskas, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Viña y Bodega Botalcura SA (Las Condes, Chile)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 lutego 2016 r. (sprawa R 719/2015-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Anton Riemerschmid Weinbrenneri und Likörfabrik a Viña y Bodega Botalcura.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Anton Riemerschmid Weinbrenneri und Likörfabrik GmbH & Co. KG zostaje obciążona własnym kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 4.7.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 12 stycznia 2017 r. – ACDA i in./Komisja**(Sprawa T-242/15) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Przedłużenie czasu obowiązywania koncesji — Plan poprawy sieci autostrad we Francji — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Stowarzyszenie — Brak indywidualnego oddziaływania — Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych — Niedopuszczalność)**

(2017/C 070/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Automobile club des avocats (ACDA) (Paryż, Francja), Organisation des transporteurs routiers européens (OTRE) (Bordeaux, Francja), Fédération française des motards en colère (FFMC) (Paryż), Fédération française de motocyclisme (Paryż), Union nationale des automobile clubs (Paryż) (przedstawiciel: M. Lesage, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga oparta na art. 263 TFUE i mająca na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 7850 final z dnia 28 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.2014/N 38271 – Francja – Plan poprawy sieci autostrad.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w sprawie wniosku Republiki Francuskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Automobile club des avocats (ACDA), Organisation des transporteurs routiers européens (OTRE), Fédération française des motards en colère (FFMC), Fédération française de motocyclisme i Union nationale des automobile clubs pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 4) Republika Francuska pokrywa własne koszty związane z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 z 20.7.2015.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2016 r. – MS/Komisja**(Sprawa T-435/16)**

(2017/C 070/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: MS (Castries, Francja) (przedstawiciele: L. Levi i M. Vandenbussche, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności decyzji odmownej w sprawie udzielenia informacji o danych osobowych dotyczących skarżącego przyjętej przez Komisję w dniu 16 czerwca 2016 r.;
- zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną w związku z zawinionym zachowaniem Komisji Europejskiej oszacowanej ex aequo et bono na 20 000 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001, L 8, s. 1), a w szczególności art. 8, 13, i 20 tego rozporządzenia. Strona skarżąca podnosi także naruszenie prawa podstawowego do dostępu do danych osobowych oraz prawa do poszanowania życia prywatnego, a także naruszenie prawa do obrony, zasady równości broni oraz prawa do dobrej administracji. Zaskarżona decyzja jest ponadto obciążona wadą nieprawidłowego i bezzasadnego uzasadnienia. Wymienione przypadki niezgodności z prawem stanowią zawinione działania, wskutek których strona skarżąca poniosła rzeczywistą i pewną szkodę.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2014 r. – PJ/EUIPO Erdmann & Rossi (Erdmann & Rossi)

(Sprawa T-664/16)

(2017/C 070/31)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: PJ (przedstawiciel: adwokat B. Schürmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Erdmann & Rossi GmbH (Berlin, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Erdmann & Rossi” – unijny znak towarowy nr 10 310 481

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 lipca 2016 r. w sprawie R 1670/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

- obciążenie EUIPO kosztami postępowania w przedmiocie skargi oraz postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku przed Izbą Odwoławczą i Wydziałem Unieważnień.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 52, 56, 63, 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasad 50, 55, 94 rozporządzenia nr 2868/95;
- Naruszenie art. 12 rozporządzenia nr 216/69;
- Naruszenie art. 6 EKPC;
- Naruszenie art. 47 i 46 karty praw podstawowych.

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2016 r. – Collins/Parliament

(Sprawa T-919/16)

(2017/C 070/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jane Maria Collins (Hotham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat I. Anderson)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2016 r., aby nie bronić immunitetu i przywilejów skarżącej,
- rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku skarżącej o to, aby Parlament bronił jej przywilejów i immunitetów na podstawie art. 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej,
- naprawienie szkody niematerialnej poniesionej przez skarżącą wskutek tej decyzji,
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 6 europejskiej konwencji praw człowieka, wynikającego z niezbadania przez komisję spraw prawnych Parlamentu Europejskiego dowodów przedstawionych przez skarżącą.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 6 europejskiej konwencji praw człowieka, wynikającego z nieprzedstawienia przez komisję spraw prawnych Parlamentu Europejskiego oraz przez sam Parlament Europejski właściwego uzasadnienia decyzji, aby nie bronić przywilejów i immunitetu skarżącej na podstawie art. 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 6 i 11 europejskiej konwencji praw człowieka, wynikającego z nieprzeprowadzenia przez komisję spraw prawnych Parlamentu Europejskiego oraz przez sam Parlament Europejski bezstronnego przesłuchania.
4. Zarzut czwarty dotyczący poważnego naruszenia prawa przez komisję spraw prawnych Parlamentu Europejskiego oraz przez sam Parlament Europejski.

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2017 r. – RI/Rada

(Sprawa T-9/17)

(2017/C 070/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RI (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji organu powołującego Rady z dnia 8 lutego 2016 r. w sprawie uznania, że niepełnosprawność strony skarżącej wynika z choroby zawodowej w rozumieniu art. 78 ust. 5 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie i niewłaściwego zastosowania pojęcia choroby zawodowej przed komisję ds. inwalidztwa oraz organ powołujący Rady. Strona skarżąca kwestionuje w szczególności wnioski wspomnianej komisji, iż:
 - zespołu cieśni kanału nadgarstka nie można uznać za chorobę zawodową;
 - podłoże niezdolności do powrotu do pracy przez stronę skarżącą nie był zespół cieśni kanału nadgarstka, tylko zespół algodystroficzny, który pojawił się po operacji chirurgicznej lewej ręki.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ze względu na to, że komisja ds. Inwalidztwa nie podała wystarczających zgodnie ze sztuką prawniczą wyjaśnień, co sprawiło, że przyjęła odmienne stanowisko, niż wcześniejsze sprawozdania lekarskie jasno zaświadczające o zawodowym podłożu choroby strony skarżającej, traktowanej jako „zespół cieśni kanału nadgarstka z komplikacjami w postaci algodystrofii”.

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2017 r. – Constantinescu/Parlament

(Sprawa T-17/17)

(2017/C 070/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Radu Constantinescu (Kreuzweiler, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Blot)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

a w konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu ds. Infrastruktury i Logistyki w Luksemburgu z dnia 27 maja 2016 r. o zapisaniu dziecka skarżącego do świetlicy (garderie) w Bertrange Mamer, czyli odmowie przyjęcia go do świetlicy na Kirchbergu;
- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2016 r. oddalającej zażalenie z dnia 6 czerwca 2016 r. na tę decyzję;
- zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej Kartą) i art. 1d regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, naruszenia zasady niedyskryminacji i zasad rozkładu ciężaru dowodu. W tym względzie strona skarżąca zarzuca pozwanej, że dopuściła ona odstępstwa dla innych rodzin, a jemu odmówiła zastosowania takiego odstępstwa, chociaż obiektywne okoliczności nie uzasadniały dla takiego odmiennego traktowania
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w ocenie, naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności oraz art. 41 Karty, które stanowią o wadliwości zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2017 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-18/17)

(2017/C 070/35)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1867 z dnia 20 października 2016 r. zmieniającego załącznik do rozporządzenia (WE) nr 3199/93 w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 27 ust. 3 i 4 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktur podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych. Przyjmując sporne rozporządzenie Komisja wkroczyła w zakres czeskich krajowych wymogów w dziedzinie całkowitego skażenia alkoholu, mimo iż Republika Czeska nie dokonała zawiadomienia w rozumieniu art. 27 ust. 3 dyrektywy 92/83, a przeciwnie wielokrotnie zgłaszała Komisji, że nie zgadza się z takim działaniem. Zgodnie z art. 27 ust. 4 dyrektywy 92/83 nie można wkroczać w zakres krajowych wymogów państwa członkowskiego w przypadku braku zawiadomienia ze strony tego państwa.
2. Zarzut drugi, oparty na naruszeniu art. 27 ust. 1 lit. a) dyrektywy 92/83, w zakresie w jakim eurodenaturant 1:1:1 nie spełnia celu tego przepisu, gdyż nie daje wystarczających gwarancji w ramach zwalczania unikania opodatkowania. Eurodenaturant 1:1:1 jest bowiem bardzo słabą mieszaniną substancji skażających, a całkowicie skażony w ten sposób alkohol może z łatwością być wykorzystany do produkcji napojów alkoholowych.

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2017 r. – Fastweb/Komisja

(Sprawa T-19/17)

(2017/C 070/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Fastweb SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: M. Merola, L. Armati, A. Guarino i E. Cerchi, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w całości;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Fastweb S.p.A. wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 1 września 2016 r., którą Komisja Europejska zezwoliła na koncentrację w przypadku M.7758 Hutchinson 3 Italia/Wind/JV, w rozumieniu art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (DzU 2004 L 24, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 8, t. 3, s. 40), uznając za zgodną z rynkiem wewnętrznym operację, poprzez którą Hutchinson Europe Telecommunications (HET) i Vimpel/Com Luxembourg Holdings (VIP) nabywają wspólną kontrolę nad nowo powstałym wspólnym przedsiębiorstwem (joint venture lub JV) poprzez wniesienie do JV działalności prowadzonych przez siebie w sektorze telekomunikacji we Włoszech, które zostały dostosowane do warunków i obowiązków umożliwiających wejście na rynek wewnętrzny nowego operatora sieci (MNO).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia wymogów proceduralnych, zasady dobrej administracji i przejrzystości oraz naruszenie art. 8 powołanego rozporządzenia.

- Skarżąca podnosi w tym względzie, że postępowanie przygotowawcze Komisji jest obciążone poważnymi i oczywistymi zaniechaniami o charakterze przede wszystkim proceduralnym, w szczególności: (A) uchybieniami powstałymi przed przedstawieniem końcowych zobowiązań, polegającymi na braku przedstawienia, wobec istnienia szeregu różnych kandydatów zainteresowanych pakietem środków, przejrzystego i niedyskryminującego postępowania mogącego zapewnić wybór najlepszego kandydata i na niesłusznym przyjęciu środka zapobiegawczego zwanego „fix-it-first”, przedstawionego na zbyt późnym etapie postępowania; (B) uchybieniem w postępowaniu przygotowawczym powstałym po przedstawieniu końcowych zobowiązań, w szczególności brakiem oceny pewnych aspektów tych zobowiązań (na przykład w odniesieniu do umowy roamingowej) i odpowiednich rozważań dotyczących przydatności potencjalnego nabywcy, które to uchybienia są bardziej widoczne ze względu na nieprzeprowadzenie badania rynku.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie i uchybienia w dochodzeniu Komisji ze względu na uznanie, że wejścia na rynek nowego MNO samo w sobie wystarczy, aby rozwiązać problem skutków horyzontalnych koncentracji, bez uwzględnienia czynników, które zdecydowały o sukcesie wejścia na rynek H3G, spółki zależnej należącej w całości do Hutchinson, za której pośrednictwem ta ostatnia prowadzi swoją działalność.
- Skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja w szczególności nie zadbała o zbadanie, czy nowy MNO będzie miał (bądź na rynku detalicznym, bądź na rynku hurtowym) możliwości operacyjne, warunki gospodarcze i czynniki motywujące co najmniej równoważne, jako całość, tym, którymi dysponowała H3G, w początkowych latach działająca na dynamicznie rozwijającym się rynku. Ponadto Komisja powinna była wziąć pod uwagę skutek wywierany na dynamikę konkurencyjną przez asymetrię taryfową, z której ustanowienia korzystała H3G i która powodowała jej znaczące uprzywilejowanie w stosunku do pozostałych MNO.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie pakietu zobowiązań.
- Skarżąca podnosi w tym względzie, że porównanie z poprzedzającym połączenie przydziałem częstotliwości H3G samo w sobie budzi poważne wątpliwości co do wystarczającego charakteru przewidywanego przydziału widma. Ponadto Komisja oparła się na wydarzeniach przyszłych i niepewnych, takich jak udział nowego MNO w przyszłych przetargach, nie uwzględniając zresztą wysokich kosztów związanych z nadchodzącym odnowieniem i ponownym przydziałem przekazanych częstotliwości. Komisja zaakceptowała przekazanie niewłaściwej liczby lokalizacji, opierając się na niepewnych umowach z Tower Companies. Wreszcie umowa przejściowa zawarta ze zgłaszającymi stronami, której struktura oparta jest na wydajności, znacząco zmniejsza zachętę do inwestowania.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędu w dochodzeniu polegającego na oparciu analizy koncentracji i zobowiązań na błędnym założeniu, że cena stanowi jedyny istotny czynnik konkurencyjności na rynku właściwym.
- Skarżąca podnosi w tym względzie, iż Komisja pominęła okoliczność, że jakość i zasięg sieci mają podobne znaczenie i że nie powinna poprzestać na statecznej analizie preferencji bardzo cząstkowej próby użytkowników z grupy o niskich wydatkach. Ponadto pominęła perspektywne znaczenie konwergencji, które jest decydujące dla nowego podmiotu na rynku, potrzebującego dodatkowych dźwigni w stosunku do operatora zasiedziałego (jakim była H3G). Wybór nabywcy będącego w stanie sprostać żądaniu konwergencji zapewniłby większą skuteczność i trwałość zobowiązań w czasie.
5. Zarzut piąty dotyczący błędnej oceny, zgodnie z którą zobowiązania mogą rozwiązać problemy dotyczące skoordynowanych skutków na rynku detalicznym.
- Skarżąca podnosi w tym względzie, że aby móc prowadzić działalność w sposób naprawdę agresywny i przełamać równowagę kartelową, nowy podmiot na rynku w rzeczywistości powinien być w stanie prowadzić działalność w sposób niezależny od pozostałych MNO. Jednak wybrana z góry formuła udostępnienia zasobów (umowy roamingowe i umowy o krajowy MOCN) powoduje na długi czas ścisłą zależność pomiędzy nowym MNO i JV. Decyzja jest ponadto obciążona niezbadaniem zgodności umów roamingowych lub umów o krajowy MOCN z art. 101 TFUE.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że zobowiązania nie stanowią odpowiedzi na problemy konkurencyjne na hurtowym rynku dostępu.
- Skarżąca podnosi w tym względzie w szczególności, że Komisja popełniła błąd odtwarzając scenariusz alternatywny i nie wymagając żadnego szczególnego środka, licząc wyłącznie na to, że Iliad będzie mieć motywację, aby zaoferować takie usługi pomimo braku stosownych środków i doświadczeniu tego operatora we Francji. Przeciwnie, zobowiązania stanowią dla nowego MNO zachętę do pozyskiwania tylko i wyłącznie klientów operatorów wirtualnych.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 139/2004 i naruszenia zasady dobrej administracji.

- Skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja zaakceptowała Iliad jako odpowiedniego nabywcę bez uwzględnienia zagrożeń dla skuteczności zobowiązań związanych z wejściem na rynek operatora mającego jego cechy bez przewidzenia w zobowiązaniach odpowiednich gwarancji, w szczególności w odniesieniu do jakości i zasięgu sieci.

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2017 r. – Jalkh/Parlament

(Sprawa T-26/17)

(2017/C 070/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Francja) (przedstawiciel: adwokat J.P. Le Moigne)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie uchylecia immunitetu poselskiego skarżącego oraz w sprawie przyjęcia sprawozdania nr A8-3019/2016 pana [X];
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz J.F. Jalkha kwoty 8 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz J.F. Jalkha kwoty 5 000 EUR, tytułem zwrotu podlegających zwrotowi kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 9 protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich. Skarżący twierdzi, że Parlament błędnie zastosował zasady dotyczące immunitetu deputowanych do parlamentu francuskiego i udawał, że pomylił art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący koniecznego zastosowania art. 9 protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich. Wypowiedzi i opinie w artykule J.M. Le Pena na stronie Frontu Narodowego zostały wyrażone w ramach działalności politycznej J.M. Le Pena i skarżącego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia samego pojęcia immunitetu poselskiego. Skarżący twierdzi, że Parlament zdawał się ignorować to, że immunitet poselski w demokracji zapewnia podwójny immunitet jurysdykcyjny: w zakresie nieponoszenia odpowiedzialności i nienaruszalności.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia utrwalonego orzecznictwa komisji spraw prawnych Parlamentu Europejskiego w odniesieniu do:
 - swobody wypowiedzi,
 - *fumus persecutionis*.
5. Zarzut piąty dotyczący nieprzestrzegania wspólnotowej zasady pewności prawa i naruszenia uzasadnionych oczekiwań.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia niezależności posła.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia przepisów regulaminu Parlamentu Europejskiego odnoszących się do procedury, która może doprowadzić do pozbawienia posła mandatu (art. 3 nowy ust. 4 akapit 2 regulaminu). Według skarżącego, chociaż w prawie francuskim za przypisywane mu przestępstwo została przewidziana dodatkowa kara w postaci braku prawa wybieralności skutkująca utratą mandatu, rząd francuski nie zgłosił tej kwestii przewodniczącemu Parlamentu, mimo, że procedura tego wymaga, a żaden właściwy organ Parlamentu (przewodniczący, komisja spraw prawnych, zgromadzenie) nie zwrócił się do rządu francuskiego o przedstawienie wyjaśnień. Pominięcie tego istotnego wymogu proceduralnego przesądza o wadliwości sprawozdania i zaskarżonej decyzji.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia prawa skarżącego do obrony. Skarżący twierdzi, że nie został zaproszony na głosowanie na sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego w dniu obradowania nad wnioskiem o uchyleniu mu immunitetu. W ten sposób na przedstawienie swojej obrony w odniesieniu do dwóch spraw, które go dotyczą miał tylko dziesięć minut przed komisją spraw prawnych, po zakończeniu jej działalności, około godziny 18.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący braku jakichkolwiek podstaw do zarzutów lub przedstawienia wniosku o uchylenie immunitetu. Według skarżącego nie ma podstaw dla pierwotnej skargi i postępowania wszczętego przeciwko niemu przez francuską prokuraturę. Jego zdaniem, sprawozdanie przyjęte przez Parlament jest podwójnie zakłamanie w tym względzie. Okoliczność ścigania skarżącego na drodze sądowej, chociaż on sam spowodował zakończenie domniemanego naruszenia, którego nie popełnił, oraz decyzja o uchyleniu jego immunitetu parlamentarnego w sposób oczywisty nie mają nic wspólnego z wymiarem sprawiedliwości, ale z zamiarem oczernienia jego i jego ruchu, zaszkodzenia im i prześladowania ich.

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2017 r. – Jalkh/Parlament

(Sprawa T-27/17)

(2017/C 070/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Francja) (przedstawiciel: adwokat J.P. Le Moigne)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie uchylenia immunitetu poselskiego skarżącego oraz w sprawie przyjęcia sprawozdania nr A8-3018/2016 pana [X];
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz J.F. Jalkha kwoty 8 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz J.F. Jalkha kwoty 5 000 EUR, tytułem zwrotu podlegających zwrotowi kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 9 protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich. Skarżący twierdzi, że Parlament błędnie zastosował zasady dotyczące immunitetu deputowanych do parlamentu francuskiego i udawał, że pomylił art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący koniecznego zastosowania art. 9 protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich. Według skarżącego francuskie organy sądowe przypisują mu wypowiedzi, których nie jest autorem i których wpisywanie się w ramy jego politycznej działalności wspomniane organy nie kwestionują.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia samego pojęcia immunitetu poselskiego. Skarżący twierdzi, że Parlament zdawał się ignorować to, że immunitet poselski w demokracji zapewnia podwójny immunitet jurysdykcyjny: w zakresie nieponoszenia odpowiedzialności i nienaruszalności.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia utrwalonego orzecznictwa komisji spraw prawnych Parlamentu Europejskiego w odniesieniu do:
 - swobody wypowiedzi,
 - *fumus persecutionis*.
5. Zarzut piąty dotyczący nieprzestrzegania wspólnotowej zasady pewności prawa i naruszenia uzasadnionych oczekiwań.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia niezależności posła.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia przepisów regulaminu Parlamentu Europejskiego odnoszących się do procedury, która może doprowadzić do pozbawienia posła mandatu (art. 3 nowy ust. 4 akapit 2 regulaminu). Według skarżącego, chociaż w prawie francuskim za przypisywane mu przestępstwo została przewidziana dodatkowa kara w postaci braku prawa wybieralności skutkująca utratą mandatu, rząd francuski nie zgłosił tej kwestii przewodniczącemu Parlamentu, mimo, że procedura tego wymaga, a żaden właściwy organ Parlamentu (przewodniczący, komisja spraw prawnych, zgromadzenie) nie zwrócił się do rządu francuskiego o przedstawienie wyjaśnień. Pominięcie tego istotnego wymogu proceduralnego przesądza o wadliwości sprawozdania i zaskarżonej decyzji.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia prawa skarżącego do obrony. Skarżący twierdzi, że nie został zaproszony na głosowanie na sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego w dniu obradowania nad wnioskiem o uchyleniu mu immunitetu. W ten sposób na przedstawienie swojej obrony w odniesieniu do dwóch spraw, które go dotyczą miał tylko dziesięć minut przed komisją spraw prawnych, po zakończeniu jej działalności, około godziny 18.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący braku jakichkolwiek podstaw do zarzutów lub przedstawienia wniosku o uchylenie immunitetu, ponieważ:
 - przede wszystkim, skarżący nie jest ani dyrektorem wydawniczym wydań papierowych Frontu Narodowego („FN”) i jego federacji, ani dyrektorem wydawniczym stron Internetowych federacji FN, a w konsekwencji nie jest on też dyrektorem wydawniczym federacji FN 66 (Pireneje Wschodnie), a tym samym, sprawozdanie przyjęte przez Parlament jest podwójnie zakłamane w tym względzie;
 - ponadto, nie jest on autorem spornej ulotki, jej autorzy są jednak znani, ale nie byli ścigani, podczas gdy jego immunitet został uchylony;
 - wreszcie, okoliczność wszczęcia postępowania przeciwko osobom wybranym pod pretekstem tego, że domagają się w swoim programie zmiany obowiązujących przepisów byłaby bardzo niebezpiecznym antydemokratycznym zbaczaniem z kursu, jako że stanowiłaby szczególnie poważne naruszenie swobody wyrażania opinii.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2017 r. – Weber-Stephen Products/EUIPO (iGrill)

(Sprawa T-35/17)

(2017/C 070/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Weber-Stephen Products LLC (Palatine, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci R. Niebel i A. Jauch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską nr 1 258 162 znaku towarowego „iGrill”

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 listopada 2016 r. w sprawie R 538/2016-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2017 r. – Forest Pharma/EUIPO – Ipsen Pharma (COLINEB)

(Sprawa T-36/17)

(2017/C 070/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Forest Pharma BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: T. Holman, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ipsen Pharma SAS (Boulogne Billancourt, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „COLINEB” – zgłoszenie nr 13 191 671

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 października 2016 r. w sprawie R 500/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Postanowienie Sądu z dnia 12 stycznia 2017 r. – Belis/Komisja

(Sprawa T-557/16) ⁽¹⁾

(2017/C 070/41)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015 (sprawa zarejestrowana początkowo w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-15/13 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

SPROSTOWANIA**Sprostowanie komunikatu opublikowanego w Dzienniku Urzędowym w sprawie C-561/16**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 22 z dnia 23 stycznia 2017 r.)

(2017/C 070/42)

Opublikowany w Dzienniku Urzędowym komunikat w sprawie C-561/16 Saras Energía powinien mieć następujące brzmienie:

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saras Energía S.A.

Strona pozwana: Administración del Estado

Pozostali uczestnicy postępowania: Endesa SA, Endesa Energía SA, Endesa Energía XXI S.L.U., Viesgo Infraestructuras Energéticas S.L., Hidroeléctrica del Cantábrico S.A.U., Nexus Energía SA, Nexus Renovables S.L.U., Engie España S.L., Villar Mir Energía S.L., Energya VM Gestión de Energía y Estaciones de Servicio de Guipúzcoa S.A.

Pytania prejudycjalne

1. Czy uregulowanie państwa członkowskiego ustanawiające krajowy system zobowiązujący do efektywności energetycznej, który to system ma polegać głównie na corocznym wnoszeniu składek na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej utworzonego na podstawie art. 20 ust. 4 dyrektywy 2012/27/UE ⁽¹⁾, jest zgodne z art. 7 ust. 1 i art. 7 ust. 2 wskazanej dyrektywy?
2. Czy za zgodne z art. 7 ust. 1 i 20 ust. 6 dyrektywy 2012/27/UE należy uznać uregulowanie krajowe, które przewiduje możliwość wypełnienia obowiązków w zakresie oszczędzania energii poprzez akredytację uzyskanej oszczędności, jako alternatywę dla wnoszenia składek na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej?
3. W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie poprzednie, czy zgodne ze wskazanymi art. 7 ust. 1 i art. 20 ust. 6 dyrektywy jest wprowadzenie takiej możliwości alternatywnego wypełnienia obowiązków w zakresie oszczędzania energii, w sytuacji gdy jej istnienie zależy w rzeczywistości od tego, czy władze doprecyzują ją w przepisach wykonawczych według własnego uznania?
A czy takie uregulowanie jest zgodne ze wskazanymi przepisami dyrektywy w sytuacji, gdy władze nie doprecyzują w przepisach wykonawczych możliwości alternatywnego wypełnienia obowiązków w zakresie oszczędzania energii?
4. Czy za zgodny z art. 7 ust. 1 i 4 dyrektywy należy uznać system krajowy, który za strony zobowiązane do wypełniania obowiązków w zakresie oszczędzania energii uznaje wyłącznie przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, a nie dystrybutorów energii?
5. W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie poprzednie, czy za zgodne ze wskazanymi ustępami art. 7 należy uznać uregulowanie, które jako strony zobowiązane wskazuje przedsiębiorstwa prowadzące sprzedaż detaliczną, a przy tym nie określa żadnych powodów, dla których dystrybutorzy energii nie zostali zaliczeni do stron zobowiązanych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. 2012, L 315, s. 1).

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL